Yeni Yılınız Kutlu Olsun

Emperyalizme ve kapitalizme karşı savaşmayı uygun gören bir doktrini işleyen insanlarız.

SÖMÜRÜCÜLÜĞE KARŞI

SAVAŞ

HAFTALIK TOPLUMCU GAZETE

Yıl : 2 Sayı : 55 28 Aralık 1966 Fiatı : 50 Kuruş

Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni: ATTİLÂ AŞUT

Sorumlu Yönetmen : ERDOĞAN GÖNÜLLER

Yönetim Yeri : Uzunsokak Cad. No. 3, Kat: 3

Yazışma adresi : P. K. 80 - TRABZON

Baskı : "Hâkimiyet" Basımevi

BASIN—İŞ Kongresinde pahalılıktan ve ücretlerin azlığından yakınıldı

BEKİR ÇİFTÇİ : «BÂBIALİ DÜKALIKTIR» DEDİ!

TÜRKİYE Gazeteciler ve Basın Sanayii İşçileri Sendikası (BASIN-İŞ) Trabzon Şubesinin 2. Genel Kurul Toplantısı, 25 Aralık 1966 pazar günü yapılmıştır.

Ankara'dan gelen Genel Sekreter Bekir Çiftçi nin yönettiği Genel Kurul Toplantısında, basın işçilerinin çeşitli sorunları üzerinde durulmuş ve söz alan gazeteciler, Anadolu basınında çalışan emekçilerin çilesini dile getirmişlerdir. «Hâkimiyet» Basımevi dizicilerinden Temel Ada ise, hayat pahalılığından ve işçi ücretlerinin düşüklüğünden yakınmış, Sendikanın ilk iş olarak asgarî ücretlerin tesbitini ele almasını istemiştir.

Olumlu bir hava için de geçen Genel Kurul toplantısında ilgi çekici bir konuşma yapan BASIN—İŞ Sendikası Genel Sekreteri Bekir Çiftçi, Türkiye'de basın işkolunda 17 ayrı Sendikanın bulunduğunu ve söylemiş «Bu bir Sendika enflâsyonudur. Birtakım naylon sendika kuruluşları, sendikacılığın gelişmesine engel olmaktadır. Başarıya ulaşmak için tek sendika çatısı altında birleşmek ve işverenlerin karşısına güçlü bir örgütle çıkmak zorundayız» demiştir.

Bekir Çiftçi daha sonra, Yunanistan'daki 36 bin basın işçisine karşılık Türkiye'de 6 bin basın işçisi bulunduğunu söylemiş ve İstanbul Basınının durumuna da değinerek şunları belirtmiştir:

«Bugün Bâbıalide, Bizans artığı bir Dükalık hüküm sürmektedir. Bâbıâli basını, payitaht zihniyetiyle kendisinde bir üstünlük vehmetmekte ve Anadolu'da çeşitli mahrumiyetlere katlanarak çalışan basın işçilerinin sorunlarına iğilmeyi küçüklük saymaktadır. Bunun yanında, İstanbul ve Ankara'daki en büyük gazeteler, kapitalist çevrelerin denetimi altında bulunmaktadır. Resmî ilân ve reklâmlarının kesileceği korkusuyla hareket eden bu gazeteler, bütün konuları parababalarının isteklerine uygun yansıtmakta ve görevleri ni kötüye kullanmaktadırlar. Böyle kaygılardan uzak bulunan çoğu Anadolu gazeteleri ise, halkı uyandırma savaşına bütün güçleriyle katılmışlardır. Bu gazeteler, işçi sınıfının desteğini daima yanlarında bulacaklardır. Ve de Bâbıali basınındaki dükalığı, namuslu Anadolu Basını yıkacaktır!»

Çiftçi'nin alkışlarla karşılanan bu konuşmasından sonra seçimlere geçilmiştir. BASIN—İŞ Sendikası Trabzon Şubesinin Başkanlığına Özgün Baran, 2. Başkanlığına Fevzi Eyüboğlu, Sekreterliğine Ayhan Kıyak, Saymanlığına İsmet Başaçıkoğlu seçilmiştir. Yönetim Kurulundaki öteki üyeler ise şunlardır:

Temel Ada, İlkay Somer, Taner Varol.

Sendika Kurucusu ve Geçici Yönetim Kurulu Başkanı Attilâ Aşut, partideki işlerinin çokluğu dolayısıyla bu çalışma döneminde Yönetim Kurulunda görev almamıştır.

UYARI BÖLÜMÜ

Günde otuz iki kişi mi doğar ülkemizde
İkisi giyimli kuşamlıysa kalan otuzu çıplak
İkisini düşünseniz de düşünmeseniz de
Kalan otuzunu düşüneceksiniz mutlak.

Süt isteyecekler üstünüze görev
Büyüyecekler okul istiyecekler
Toprak istiyecekler çiftli - çubuklu
İşliyecekler.

Adam olacaklar, adam nasılmış göreceksiniz
Sırasında sapanı bırakıp ülkeyi yönetecekler
Bunlar üstünüze görevdi dedim ya
Onlar da bunu diyecekler.

Bunun içindir, bunun içindir, bunun için
Verilen oylar, alınan onca vergiler
Bunun için Bakansınız, bunun için Başbakan
Efendiler, beyler, beyefendiler!

İLHAN DEMİRASLAN

Demir - Çelik - Bakır ve Özel Sektörden Görüntüler : 2

SÜLEYMAN ALTUN

EREĞLİ Demir - Çelik kuruluşundaki yolsuzluklar uzun uzun yazıldı. Halkın parasıyla nasıl özel sektörcülük yapıldığı ortaya kondu.. Şimdi bunca sermayeyi kimlere teslim ettiğimizi görelim. Bu kuruluşta staj yapmak şansını elde ederek, gidişini yakından gören bir üniversiteli şöyle yazıyor: «Burası devlet içinde devlet... Amerikan ustabaşıları Türk mühendislerinden yüksek görülmektedirler. Ama bunun meslek ve bilgi yönünden olduğunu sanmayın; tamamen politik bir tutum. Bize branşımızla ilgisiz işler yaptırmaya bilhassa dikkat ediyorlar. Makina Kimya öğrenimi yapanları, vagonlara kömür doldurup boşaltmıya zorluyorlar. Millileştirmedikçe Ereğli Demir - Çelik'i var sayamayız.»

Üçüncü Demir - Çelik ile Samsun'da kurulacak olan Bakır Komplek sini düşünmek, kalkınmada endüstrinin en büyük payı olduğuna inanan her Türk'te ilk anda bir umut, bir güven yaratmaktadır. Fakat bugünkü kuruluşlara bakınca, fabrikadan önce bazı ön tedbirlerin zorunluluğunu görmekteyiz: Bu kuruluşlar yüzde yüz devlet elinde ve devletin tam kontrolü altında olmalıdırlar. Eğer devlet elinde olmazlarsa, bugün sıra işçisi, ustabaşısı, makinacı, kimyacı, metallürjist, ekonomist teknisyenleriyle bütün Türk Ulusu, bu fabrikalara kıl payı bir güven bağlıyamaz, bunlardan kıl payı bir yarar bekliyemez.

Çünkü o fabrikalarda çalışanlar yabancı, müdürler yabancıdır. Bizim kiler azıklıkta kalır. Türk işçisi yine ekmeğini Avrupa'da madende çalışarak, ya da sabahın «altın uyku»sundan uyanıp Almanya sokaklarının çöplerini süpürerek aramaktan kurtulamıyacaktır.

Yabancılar bizim her dalda ve her meslekî seviyedeki kişilerimize, kısaca Türk Ulusuna, bir zamanlar D. Almanyanın Romanya'ya «Yiyecek mısırınız var. Sığır etini bize yollayın, pastırma yapıp size yollıyalım. Endüstri nenize sizin!» dediği gibi demek tedirler. «Ancak, pastırma fabrikasını da bizim toprağımız üstünde kurarak...»

Batman'a değin gelmişler. Petrol sahamızı zaptetmişler. Kendi uzmanlarını getirmişler. Sayısı çok az olan teknik elemanımızı yurt dışında iş bulmıya zorlamışlar. Sonra eğitim - öğretim politikamıza girmişler. «Petrollerinizi teslim edin bize. Biz çıkarır, siz satarız. Siz Türkiye'de daha petrol aramayın. Olduğunuz yerde kalın..» İşte özeti bu olan petrol Kanunu'nu, zamanın pek «milliyetçi» parlâmentosuna kabul ettirmişler!..

Ve bugün «siz kömür doldurup, kömür boşaltın. Makina, kimya, metallürji nenize sizin! Bu işler büyük sermaya ister. Demirinizi biz işliyelim ve size satalım» demektedirler.

Kazançlarını ülkeleri ne götürürler. Geriye kalan beş - on kuruş vergi dir bize. Nasıl vergi kaçırdıkları da ortadadır.

Üçüncü Demir-Çelik ve Bakır Endüstrilerinin kuruluşunu düşünüp sevinçten uçmadan önce, kendi kendimize, «tüten bacalar»dan söz eden hükûmet ve parlâmento üyelerine, bacanın ocağında pişen aş'ın bu ulusun mu, yoksa başkalarının mı kursağına ineceğini sormalıyız. Önemli olan, aş'ın kimler tarafından yendiğidir. Yoksa bacanın nerede tüttüğü değil!..

NEVZAT ÜSTÜN'ÜN TİP'E BAĞIŞI

GENÇ kuşağın değerli ozan ve hikâyecilerinden Nevzat Üstün, «ATAÇ» Yayınları arasında çıkan «YAŞAMA DUVARI» adlı kitabından 90 adedini, T.İ.P. Trabzon İl örgütüne bağışlamıştır. Bağış, partililer arasında sevinç uyandırmıştır.

4 lira fiyatla satılan «YAŞAMA DUVARI»ndan birer tane edinmekle hem güzel bir kitaba kavuşacak, hem de T.İ.P.'in fukara bütçesine yardımda bulunmuş olacaksınız.

İsteme yeri: T.İ.P. İl Merkezi - Trabzon

Bütün toplumcu dost larımıza ve partili kardeşlerimize duyururuz.

VURDULAR!...

Dağbaşlarında yaşamaktan öte
Üç atlı karanlığa ölüm kustu sıska parmaklarından
Kan kustu ince ince otlara
Dikkuk kuşu ötende
Güme gitti Zanalı Osman.

Vurdular
Tanrının beş vaktinde boş böğürlerinden
Öğürdü küfretti bu düzenin içine
Yaylalar serindi sular soğuktu
Vurdular yaşa diye ölümüne vurdular
Dağbaşlarında kurdular düzeni
Çevirdiler dört bir yanı daraldı çember
Yaylım ateş canevinden yaşa diye vurdular
Öğle karanlığında gösterdiler evreni.
Barut koktu bir yerinde gecenin
Yaşamaya selâm durdu Zanalı Osman
Bir zemheri soğuğu üşütmüş yürekleri
Yolma saçlarını vurdular anam
Ben ölürsem kalan dostlar sağ olsun

Toros dağlarında güneş doğmadan
Dul kaldı Ümmü gelin
Yaşa dediler beş çocuğuna Zanalı Osman'ın
Göz bebeklerine duman çöktü Fadim Garının
Vurdular bir değil bin kurşunla vurdular
Yaşa diye ölümüne vurdular...

SITKI ŞAPLAK